

ZAKON O POREZU NA DOBIT PREDUZEĆA
("Sl. glasnik RS", br. 25/2001, 80/2002, 43/2003 i 84/2004)

Deo prvi
PORESKI OBVEZNIK
Vrste poreskih obveznika

Član 1

Poreski obveznik poreza na dobit preduzeća (u daljem tekstu: poreski obveznik) je preduzeće organizovano u jednom od sledećih oblika:

- 1) akcionarsko društvo;
- 2) društvo sa ograničenom odgovornošću;
- 3) ortačko društvo;
- 4) komanditno društvo;
- 5) društveno preduzeće;
- 6) javno preduzeće.

Poreski obveznik je i zadruga koja ostvaruje prihode prodajom proizvoda na tržištu ili vršenjem usluga uz naknadu.

Poreski obveznik je, u skladu sa zakonom, i drugo pravno lice koje nije organizovano u smislu st. 1. i 2. ovog člana, ako ostvaruje prihode prodajom proizvoda na tržištu ili vršenjem usluga uz naknadu.

Rezidenti i nerezidenti

Član 2

Poreski obveznik iz člana 1. ovog zakona je rezident Republike Srbije (u daljem tekstu: rezidentni obveznik) koji podleže oporezivanju dobiti koju ostvari na teritoriji Republike Srbije (u daljem tekstu: Republika) i izvan nje.

Rezidentni obveznik je, u smislu ovog zakona, pravno lice koje je osnovano ili ima sedište stvarne uprave i kontrole na teritoriji Republike.

Član 3

Nerezident Republike (u daljem tekstu: nerezidentni obveznik) podleže oporezivanju dobiti koju ostvari poslovanjem preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi na teritoriji Republike.

Nerezidentni obveznik je, u smislu ovog zakona, pravno lice koje je osnovano i ima sedište stvarne uprave i kontrole van teritorije Republike.

Član 4

Stalna poslovna jedinica je svako stalno mesto poslovanja preko kojeg nerezidentni obveznik obavlja delatnost, a naročito:

1. ogranak;
2. pogon;
3. predstavništvo;
4. mesto proizvodnje, fabrika ili radionica;
5. rudnik, kamenolom ili drugo mesto eksploatacije prirodnog bogatstva.

Stalnu poslovnu jedinicu čine i stalno ili pokretno gradilište, građevinski ili montažni radovi, ako traju duže od šest meseci, i to:

- a) jedna od više izgradnji ili montaža koje se uporedno obavljaju, ili
- b) nekoliko izgradnji ili montaža koje se obavljaju bez prekida jedna za drugom.

Ako lice, zastupajući nerezidentnog obveznika, ima i vrši ovlašćenje da zaključuje ugovore u ime tog obveznika, smatra se da nerezidentni obveznik ima stalnu poslovnu jedinicu u pogledu poslova koje zastupnik vrši u ime obveznika.

Ne postoji stalna poslovna jedinica ako nerezidentni obveznik obavlja delatnost preko komisionara, brokera ili bilo kog drugog lica koje, u okviru vlastite delatnosti, posluje u svoje ime, a za račun obveznika.

Stalnu poslovnu jedinicu ne čini ni:

1. držanje zaliha robe ili materijala koji pripadaju nerezidentnom obvezniku isključivo u svrhu skladištenja, prikazivanja ili isporuke, kao ni korišćenje prostorija isključivo za to namenjenih;
2. držanje zaliha robe ili materijala koji pripadaju nerezidentnom obvezniku isključivo u svrhu prerade u drugom preduzeću ili od strane preduzetnika;
3. držanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu nabavljanja robe ili prikupljanja informacija za potrebe nerezidentnog obveznika, kao ni u svrhu obavljanja bilo koje druge aktivnosti pripremnog ili pomoćnog karaktera za potrebe nerezidentnog obveznika.

Član 5

Nerezidentni obveznik vodi u stalnoj poslovnoj jedinici evidenciju kojom se obuhvataju svi podaci o prihodima i rashodima, kao i drugi podaci za utvrđivanje dobiti koju ta jedinica ostvaruje poslovanjem na teritoriji Republike.

Način vođenja evidencije iz stava 1. ovog člana propisuje ministar finansija.

Deo drugi
PORESKA OSNOVICA
Oporeziva dobit

Član 6

Osnovica poreza na dobit preduzeća je oporeziva dobit.

Oporeziva dobit utvrđuje se u poreskom bilansu usklađivanjem dobiti obveznika iskazane u bilansu uspeha, koji je sačinjen u skladu sa međunarodnim računovodstvenim

standardima (u daljem tekstu: MRS) i propisima kojima se uređuje računovodstvo, na način utvrđen ovim zakonom.

Usklađivanje rashoda

Član 7

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se rashodi u iznosima utvrđenim bilansom uspeha, u skladu sa MRS i propisima kojima se uređuje računovodstvo, osim rashoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Član 7a

Na teret rashoda ne priznaju se:

- 1) troškovi koji se ne mogu dokumentovati;
- 2) ispravke vrednosti pojedinačnih potraživanja od lica kojima se istovremeno duguje;
- 3) pokloni i prilozi dati političkim organizacijama;
- 4) pokloni i drugi rashodi propagande koji nisu dokumentovani ili je primalac povezano lice u smislu člana 59. ovog zakona;
- 5) kamate zbog neblagovremeno plaćenih poreza, doprinosa i drugih javnih dažbina;
- 6) novčane kazne i penali;
- 7) primanja zaposlenih ili drugih lica po osnovu udela u dobiti;
- 8) troškovi koji nisu nastali u svrhu obavljanja poslovne delatnosti, ako ovim zakonom nije drukčije uređeno.

Član 8

Troškovi materijala i nabavna vrednost prodate robe priznaju se u iznosima obračunatim primenom metode prosečne cene ili FIFO metode.

U pogledu nabavne cene materijala i vrednosti robe nabavljenih od povezanih lica primenjuju se odredbe člana 61. ovog zakona.

Član 9

Troškovi zarada, odnosno plata, priznaju se u iznosu obračunatom na teret poslovnih rashoda.

Član 9a

Obračunate a neisplaćene otpremnine i novčane naknade zaposlenom po osnovu odlaska u penziju ili prestanka radnog odnosa po drugom osnovu, ne priznaju se kao rashod u poreskom bilansu.

Član 10

Amortizacija stalnih sredstava priznaje se kao rashod u iznosu i na način utvrđen ovim zakonom.

Stalna sredstva iz stava 1. ovog člana obuhvataju materijalna sredstva čiji je vek trajanja duži od jedne godine i čija je pojedinačna nabavna cena u vreme nabavke veća od prosečne bruto zarade po zaposlenom u Republici, prema poslednjem objavljenom podatku republičkog organa nadležnog za poslove statistike, kao i nematerijalna sredstva. Sredstva iz stava 2. ovog člana razvrstavaju se u pet grupa sa sledećim amortizacionim stopama:

- 1) I grupa 2,5%;
- 2) II grupa 10%;
- 3) III grupa 15%;
- 4) IV grupa 20%;
- 5) V grupa 30%.

Amortizacija za stalna sredstva razvrstana u I grupu utvrđuje se primenom proporcionalne metode, na osnovicu koju čini nabavna vrednost sredstva, za svako stalno sredstvo posebno.

Amortizacija za stalna sredstva razvrstana u grupe II-V utvrđuje se primenom degresivne metode na vrednost sredstava razvrstanih po grupama.

Osnovicu za amortizaciju iz stava 5. ovog člana u prvoj godini čini nabavna vrednost, a u narednim periodima neotpisana vrednost.

Stalna sredstva razvrstana u I grupu jesu nepokretnosti.

Ministar finansija bliže uređuje način razvrstavanja stalnih sredstava po grupama i način utvrđivanja amortizacije.

Čl. 11-14

(Brisani)

Član 15

Izdaci za zdravstvene, kulturne, obrazovne, naučne, humanitarne, verske, zaštitu čovekove sredine i sportske namene, priznaju se kao rashod u iznosu najviše do 3,5% od ukupnog prihoda.

Izdaci za humanitarne namene priznaju se samo ako su izvršeni preko humanitarnih organizacija registrovanih za te namene.

Izdaci za ulaganja u oblasti kulture priznaju se kao rashod u iznosu najviše do 1,5% od ukupnog prihoda.

Članarine komorama, savezima i udruženjima priznaju se kao rashod u poreskom bilansu najviše do 0,1% ukupnog prihoda.

Članarine čija je visina propisana zakonom priznaju se kao rashod u iznosu koji je propisan zakonom.

Izdaci za reklamu, propagandu i reprezentaciju priznaju se kao rashod u iznosu do 3% od ukupnog prihoda.

Kao rashodi propagande u poreskom bilansu se priznaju samo oni pokloni i drugi rashodi koji služe promociji poslovanja poreskog obveznika.

Bliže propise o tome šta se u smislu ovog zakona smatra ulaganjem u oblasti kulture donosi ministar nadležan za poslove kulture, po pribavljenom mišljenju ministra finansija.

Član 16

Na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja, osim potraživanja iz člana 7a tačka 2) ovog zakona, pod uslovom:

1) da se nesumnjivo dokaže da su ta potraživanja prethodno bila uključena u prihode obveznika;

2) da je to potraživanje u knjigama poreskog obveznika otpisano kao nenaplativo;

3) da poreski obveznik pruži dokaze o neuspeljoj naplati tih potraživanja sudskim putem.

Na teret rashoda priznaje se ispravka vrednosti pojedinačnih potraživanja ako je od roka za njihovu naplatu prošlo najmanje 60 dana.

Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja koja su priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate, u momentu naplate ulaze u prihode poreskog obveznika.

Čl. 17 i 18

(Brisani)

Član 19

Na teret rashoda u poreskom bilansu priznaju se ukupno obračunate kamate, izuzev kamata zbog neblagovremeno plaćenih poreza, doprinosa i drugih javnih dažbina.

U slučaju kredita od povezanih lica, obračunata kamata umanjuje se na način predviđen u članu 62. ovog zakona.

Član 20

Kamata i pripadajući troškovi po osnovu zajma odobrenog stalnoj poslovnoj jedinici iz člana 4. ovog zakona od strane njene nerezidentne centrale ne priznaju se kao rashod u poreskom bilansu stalne poslovne jedinice.

Naknada po osnovu autorskog prava i prava industrijske svojine (u daljem tekstu: autorska naknada), koju stalna poslovna jedinica iz člana 4. ovog zakona isplaćuje svojoj nerezidentnoj centrali, ne priznaje se kao rashod u poreskom bilansu stalne poslovne jedinice.

Član 21

(Brisan)

Član 22

Na teret rashoda u poreskom bilansu priznaju se i plaćeni porezi na imovinu, doprinosi za obavezno socijalno osiguranje koje plaća poslodavac, takse i druge javne dažbine koje ne zavise od rezultata poslovanja.

Član 22a

Na teret rashoda u poreskom bilansu banaka i drugih finansijskih organizacija priznaje se uvećanje opšte ispravke vrednosti, utvrđene u skladu sa propisima Narodne banke Srbije, kao razlika iznosa ove ispravke na kraju i na početku poreske godine, odnosno u periodu izrade poreskog bilansa.

Član 22b

Na teret rashoda priznaju se izvršena dugoročna rezervisanja za obnavljanje prirodnih bogatstava, za troškove u garantnom roku i zadržane kaucije i depozite.

Član 22v

Na teret rashoda u poreskom bilansu ne priznaju se rashodi nastali po osnovu obezvređenja imovine, koje se utvrđuje kao razlika između nabavne cene imovine utvrđene u skladu sa ovim zakonom i njene procenjene nadoknadive vrednosti, osim u slučaju oštećenja usled više sile.

Usklađivanje prihoda

Član 23

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se prihodi u iznosima utvrđenim bilansom uspeha, u skladu sa MRS i propisima kojima se uređuje računovodstvo, osim prihoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Član 24

Kod potraživanja od dužnika sa statusom povezanog lica iz člana 59. ovog zakona ili kredita koji obveznik daje dužniku sa statusom povezanog lica, kamata i pripadajući troškovi koji ulaze u prihode u poreskom bilansu ne mogu biti manji od onih koji bi se ostvarili da je to potraživanje ugovoreno na tržištu, odnosno da je odobren kredit na tržištu u poreskom periodu.

Član 25

Prihod koji rezidentni obveznik ostvari po osnovu dividendi i udela u dobiti od drugog rezidentnog obveznika, ne ulazi u poresku osnovicu.
Ministar finansija bliže uređuje način izuzimanja prihoda iz stava 1. ovog člana iz poreske osnovice.

Član 25a

Prihodi i rashodi koji zbog fundamentalne greške ili promene računovodstvene politike nisu iskazani u finansijskim izveštajima u periodu u kojem su nastali, ne uključuju se u dobit ili gubitak tekućeg perioda, već se naknadno ustanovljene greške i efekti promene

računovodstvene politike ispravljaju u finansijskim izveštajima za godinu u kojoj su nastale.

Fundamentalnom greškom iz stava 1. ovog člana smatra se greška definisana na način u MRS, ako za više od 2% menja oporezivu dobit, odnosno gubitak iskazan u poreskom bilansu.

Član 26

U vrednost zaliha nedovršene proizvodnje, poluproizvoda i gotovih proizvoda, za obračun oporezive dobiti priznaju se troškovi proizvodnje u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo.

U slučajevima dugog proizvodnog ciklusa i naglašenog sezonskog uticaja na obim aktivnosti, dopušteno je da se u vrednost zaliha iz stava 1. ovog člana uključi i pripadajući deo opštih troškova upravljanja i prodaje i troškova finansiranja.

Vrednost zaliha obračunata saglasno st. 1. i 2. ovog člana ne može biti veća od njihove prodajne vrednosti na dan podnošenja poreskog bilansa.

Čl. 26a - 26k

(Brisano)

Kapitalni dobitci i gubici

Član 27

Kapitalnim dobitkom smatra se prihod koji obveznik ostvari prodajom, odnosno drugim prenosom uz naknadu (u daljem tekstu: prodaja):

- 1) nepokretnosti;
- 2) prava industrijske svojine;
- 3) udela u imovini pravnih lica i akcija i ostalih hartija od vrednosti, osim obveznica izdatih u skladu sa propisima kojima se uređuje izmirenje obaveze Republike po osnovu zajma za privredni razvoj i devizne štednje građana, državnih zapisa Republike i zapisa Narodne banke Srbije.

Kapitalni dobitak predstavlja razliku između prodajne cene imovine iz stava 1. ovog člana (u daljem tekstu: imovina) i njene nabavne cene, usklađene prema odredbama ovog zakona.

Ako je razlika iz stava 2. ovog člana negativna, u pitanju je kapitalni gubitak.

Član 28

Za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, u smislu ovog zakona, prodajnom cenom se smatra ugovorena cena, odnosno tržišna cena koju utvrđuje nadležni poreski organ, ako oceni da je ugovorena cena niža od tržišne.

Kao ugovorena, odnosno tržišna cena iz stava 1. ovog člana uzima se cena bez poreza na prenos apsolutnih prava.

Kod prenosa prava putem razmene za drugo pravo, prodajnom cenom se smatra tržišna cena prava koje se dobija u naknadu, utvrđena na način iz stava 1. ovog člana, korigovana za eventualno primljenu ili plaćenu razliku u novcu.

Član 29

Za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, nabavna cena, u smislu ovog zakona, jeste cena po kojoj je obveznik stekao imovinu, umanjena po osnovu amortizacije.

Ako cena po kojoj je imovina nabavljena nije iskazana u poslovnim knjigama obveznika, ili nije iskazana u skladu sa stavom 1. ovog člana, nabavna cena za svrhu određivanja kapitalnog dobitka jeste tržišna cena na dan nabavke, koju utvrdi nadležni poreski organ, na način propisan u stavu 1. ovog člana.

Kod prodaje nepokretnosti u izgradnji, nabavnu cenu iz stava 1. ovog člana čini iznos troškova izgradnje koji su do dana prodaje iskazani u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo.

Kod hartija od vrednosti koje su kotirane na berzi, nabavna cena jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, a ako to ne učini - najniža zabeležena kotizacija u vremenu od godinu dana koje prethodi prodaji hartije od vrednosti.

Kod hartije od vrednosti koje se ne kotiraju na berzi, nabavna cena jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, a ako to ne učini - njena nominalna vrednost.

Član 30

Kapitalni dobitak uključuje se u oporezivu dobit u iznosu određenom na način iz čl. 27-29. ovog zakona.

Kapitalni gubitak ostvaren pri prodaji jednog prava iz imovine može se prebiti sa kapitalnim dobitkom ostvarenim pri prodaji drugog prava iz imovine u istoj godini.

Ako se i posle prebijanja iz stava 1. ovog člana iskaže kapitalni gubitak, dopušteno je njegovo prebijanje na račun budućih kapitalnih dobitaka u narednih deset godina.

Član 31

Pripajanje, spajanje ili podela pravnog lica dovodi do odlaganja nastanka poreske obaveze po osnovu kapitalnih dobitaka.

Poreska obaveza po osnovu kapitalnih dobitaka iz stava 1. ovog člana nastaje u trenutku kad pravno lice koje je nastalo statusnom promenom izvrši prodaju imovine preuzete po osnovu te statusne promene.

Kapitalni dobitak iz stava 2. ovog člana obračunava se kao razlika između prodajne cene imovine i njene nabavne cene koju je platilo pravno lice koje je tu imovinu unelo u pravno lice nastalo statusnom promenom, usklađene na način iz člana 29. ovog zakona od dana nabavke do dana prodaje.

Pravo na odlaganje plaćanja poreza na dobit preduzeća za kapitalne dobitke ostvarene na način iz stava 1. ovog člana stiče se ako je vlasnik pravnog lica koje je izvršilo prenos imovine prilikom pripajanja, spajanja ili podele dobio naknadu u obliku akcija ili udela u pravnom licu na koje je prenos imovine izvršen, kao i eventualnu gotovinsku naknadu, čiji iznos ne prelazi 10% nominalne vrednosti dobijenih akcija, odnosno udela.

Ako gotovinska naknada iz stava 4. ovog člana prelazi 10% nominalne vrednosti dobijenih akcija, odnosno udela, poreska obaveza po osnovu kapitalnog dobitka nastaje u momentu statusne promene, a kapitalni dobitak se obračunava kao razlika između cene po kojoj bi se imovina mogla prodati na tržištu i nabavne cene iz člana 29. ovog zakona. Poreski tretman poslovnih gubitaka

Član 32

Gubici ostvareni iz poslovnih, finansijskih i neposlovnih transakcija, utvrđeni u poreskom bilansu, izuzev onih iz kojih proizlaze kapitalni dobitci i gubici utvrđeni u skladu sa ovim zakonom, mogu se preneti na račun dobiti utvrđene u godišnjem poreskom bilansu iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od deset godina.

Član 33

Korišćenje poreske pogodnosti iz člana 32. ovog zakona ne prestaje u slučaju statusnih promena po osnovu spajanja i pripajanja, kao ni u slučajevima organizovanja društvenog preduzeća u akcionarsko društvo ili društvo sa ograničenom odgovornošću, niti u drugim slučajevima organizovanja obveznika.

U slučaju podele, pogodnost iz člana 32. ovog zakona srazmerno se deli i o tome se obaveštava nadležni poreski organ.

Deo treći

PORESKI TRETMAN LIKVIDACIJE I STEČAJA OBVEZNIKA

Član 34

Dobit utvrđena u postupku likvidacije obveznika podleže oporezivanju.

Dobit obveznika u toku likvidacije se utvrđuje kao pozitivna razlika imovine obveznika sa kraja i sa početka likvidacionog postupka.

Obveznik nad kojim se otvara postupak likvidacije dužan je da nadležnom poreskom organu podnese prijavu i poreski bilans, i to:

1) sa stanjem na dan otvaranja postupka likvidacije - u roku od 15 dana od dana otvaranja postupka likvidacije;

2) sa stanjem na dan okončanja postupka likvidacije - u roku od 15 dana od dostavljanja rešenja o okončanju postupka likvidacije.

Period za koji se utvrđuje osnovica iz stava 2. ovog člana odgovara stvarnom trajanju postupka likvidacije, ali ne može biti duži od jedne godine, s tim što, ukoliko se postupak prenese u narednu godinu, obveznik sastavlja i poreski bilans sa stanjem na dan 31. decembra tekuće godine, koji se podnosi u roku od 10 dana od dana isteka roka propisanog za podnošenje finansijskih izveštaja.

Član 35

Ostatak imovine likvidacione mase posle podmirenja poverilaca (likvidacioni višak) iznad vrednosti uloženog kapitala, smatra se kapitalnim dobitkom.

Član 36

Ako je vrednost uloženog kapitala veća od likvidacionog viška, ostvaruje se kapitalni gubitak.

Član 37

Odredbe člana 34. ovog zakona shodno se primenjuju i u postupku stečaja.

Deo četvrti
PORESKI PERIOD

Član 38

Poreski period za koji se obračunava porez na dobit je poslovna godina. Poslovna godina je kalendarska godina, osim u slučaju prestanka ili otpočinjanja obavljanja delatnosti u toku godine, uključujući i statusne promene.

Deo peti
PORESKA STOPA

Član 39

Stopa poreza na dobit preduzeća je proporcionalna i jednoobrazna. Stopa poreza na dobit preduzeća iznosi 10%.

Član 40

Na prihode koje ostvari nerezidentni obveznik od rezidentnog obveznika po osnovu dividendi i udela u dobiti u pravnom licu, autorskih naknada, kamata, kapitalnih dobitaka i naknada po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari, obračunava se i plaća porez po odbitku po stopi od 20%, ako međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja nije drukčije uređeno.

Porez po odbitku ne obračunava se i ne plaća ako se prihod iz stava 1. ovog člana isplaćuje stalnoj poslovnoj jedinici nerezidentnog obveznika iz člana 4. ovog zakona.

Član 40a

Kod obračuna poreza po odbitku na prihode nerezidenta, isplatilac prihoda primenjuje odredbe ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja, pod uslovom da nerezident dokaže status rezidenta države sa kojom je državna zajednica Srbija i Crna Gora zaključila ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i da je nerezident stvarni vlasnik prihoda.

Status rezidenta države sa kojom je zaključen ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u smislu stava 1. ovog člana, nerezident dokazuje kod isplatioca prihoda

potvrdom ili drugim odgovarajućim dokumentom overenim od nadležnog organa druge države ugovornice čiji je rezident.

Ako isplatilac prihoda primeni odredbe ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja, a nisu ispunjeni uslovi iz st. 1. i 2. ovog člana, što za posledicu ima manje plaćeni iznos poreza, dužan je da plati razliku između plaćenog poreza i dugovanog poreza po ovom zakonu.

Nadležni poreski organ, na zahtev nerezidenta, dužan je da izda potvrdu o porezu plaćenom u Republici.

Deo šesti

PORESKI PODSTICAJI

Član 41

Radi ostvarivanja ciljeva ekonomske politike u pogledu stimulisanja privrednog rasta, razvoja malih preduzeća, koncesionih ulaganja, zapošljavanja radnika i poboljšanja ekološke situacije, obveznicima se pružaju poreski podsticaji.

Poreski podsticaji u odnosu na porez na dobit preduzeća utvrđuju se samo ovim zakonom.

Ubrzana amortizacija

Član 42

Obveznik ima pravo na ubrzanu amortizaciju stalnih sredstava pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Ubrzana amortizacija sprovodi se na način predviđen u članu 10. ovog zakona, po stopama koje mogu biti do 25% više od propisanih.

Član 43

Pravo na ubrzanu amortizaciju obveznik ima u odnosu na stalna sredstva koja služe za:

- 1) sprečavanje zagađivanja vazduha, vode i zemljišta, ublažavanje buke, uštede energije, pošumljavanje, prikupljanje i korišćenje otpadaka kao industrijskih sirovina ili energetske goriva;
- 2) naučnoistraživački rad;
- 3) školovanje i obuku kadrova.

Pravo na ubrzanu amortizaciju obveznik ima i u odnosu na računarsku opremu.

Poreska oslobođenja

Član 44

Oslobađa se plaćanja poreza na dobit preduzeća obveznik iz člana 1. stav 3. ovog zakona (u daljem tekstu: nedobitna organizacija) koji u godini za koju se odobrava pravo na

oslobođenje ostvari višak prihoda nad rashodima do 300.000 dinara, pod sledećim uslovima:

- 1) da nedobitna organizacija ne raspodeljuje tako ostvareni višak svojim osnivačima, članovima, direktorima, zaposlenima ili sa njima povezanim licima;
- 2) da lična primanja koja nedobitna organizacija isplaćuje zaposlenima, direktorima i sa njima povezanim licima ne prelazi iznos dvostrukog proseka za delatnost u kojoj je nedobitna organizacija razvrstana;
- 3) da nedobitna organizacija ne raspodeljuje imovinu u korist svojih osnivača, članova, direktora, zaposlenih ili sa njima povezanih lica.

Pravo na oslobođenje nema nedobitna organizacija koja ostvari višak prihoda nad rashodima veći od 300.000 dinara, kao ni nedobitna organizacija koja ima monopolski ili dominantan položaj na tržištu u smislu zakona kojim se uređuje suzbijanje monopolskog ili dominantnog položaja.

Nedobitna organizacija dužna je da u poreskom bilansu posebno iskaže prihode ostvarene na tržištu i sa njima povezane rashode.

Povezanim licima se smatra lice iz člana 59. ovog zakona.

Sadržaj poreskog bilansa iz stava 3. ovog člana propisuje ministar finansija.

Član 45

U slučaju koncesionog ulaganja, koncesiono preduzeće odnosno koncesionar koji ima registrovano preduzeće za obavljanje koncesione delatnosti oslobađa se plaćanja poreza na dobit ostvarenu po osnovu prihoda od predmeta koncesije na rok do pet godina od dana ugovorenog završetka koncesionog ulaganja u celini.

Ukoliko koncesiono preduzeće, odnosno koncesionar iz stava 1. ovog člana ostvaruje dobit pre završetka koncesionog ulaganja, oslobađa se plaćanja poreza na dobit.

Dužinu roka iz st. 1. i 2. ovog člana utvrđuje Vlada Republike Srbije koncesionim aktom, odnosno ugovorom o koncesiji, u zavisnosti od vremena potrebnog za početak korišćenja predmeta koncesije.

Koncesionar koji saglasno zakonu kojim se uređuju koncesije nije dužan da osnuje koncesiono preduzeće, radi ostvarivanja prava na oslobođenje od plaćanja poreza na dobit, posebno obračunava i utvrđuje dobit ostvarenu po osnovu prihoda od predmeta koncesije u skladu sa zakonom.

Ministar finansija bliže uređuje način iskazivanja prihoda i rashoda koncesionara iz stava 4. ovog člana.

Član 46

Oslobađa se plaćanja poreza na dobit preduzeća preduzeće za radno osposobljavanje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje invalidnih lica, srazmerno učešću tih lica u ukupnom broju zaposlenih.

Poreski krediti

Član 47

Obvezniku koji je ostvario dobit u novoosnovanoj poslovnoj jedinici u nedovoljno razvijenim područjima umanjuje se porez na dobit preduzeća u trajanju od dve godine, srazmerno učešću tako ostvarene dobiti u ukupnoj dobiti preduzeća.

Uslov za ostvarivanje olakšice u obliku umanjenja obračunatog poreza (u daljem tekstu: poreski kredit) iz stava 1. ovog člana je odvojeno evidentiranje poslovanja takve jedinice.

Član 48

Obvezniku koji izvrši ulaganja u osnovna sredstva u sopstvenoj registrovanoj delatnosti priznaje se pravo na poreski kredit u visini od 20% izvršenog ulaganja, s tim što ne može biti veći od 50% obračunatog poreza u godini u kojoj je izvršeno ulaganje.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, obvezniku koji je prema zakonu kojim se uređuje računovodstvo razvrstan u malo preduzeće priznaje se pravo na poreski kredit u visini od 40% izvršenog ulaganja u osnovna sredstva u sopstvenoj registrovanoj delatnosti, s tim što ne može biti veći od 70% obračunatog poreza u godini u kojoj je izvršeno ulaganje.

Neiskorišćeni deo poreskog kredita može se preneti na račun poreza na dobit iz budućih obračunskih perioda, najviše do limita iz st. 1. i 2. ovog člana, ali ne duže od deset godina.

U svakoj od godina perioda iz stava 3. ovog člana prvo se primenjuje poreski kredit po osnovu ulaganja iz te godine, a zatim se, do limita iz st. 1. i 2. ovog člana, primenjuju preneti poreski krediti po redosledu ulaganja.

Osnovnim sredstvima iz st. 1. i 2. ovog člana ne smatraju se: putnički automobili, osim automobila za taksi prevoz, rent-a-car, obuku vozača i specijalnih putničkih automobila sa ugrađenim uređajima za bolesnike; nameštaj, osim nameštaja za opremanje hotela, motela, restorana, omladinskih, dečijih i radničkih odmarališta; tepisi; umetnička dela likovne i primenjene umetnosti i ukrasni predmeti za uređenje prostora, kao ni alat i inventar sa kalkulativnim otpisom.

U slučaju otuđenja osnovnih sredstava iz st. 1. i 2. ovog člana pre isteka roka od tri godine od dana nabavke, poreski obveznik gubi pravo na poreski kredit iz st. 1. i 2. ovog člana i dužan je da plati neplaćeni porez, koji se indeksira stopom rasta cena na malo prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

U slučaju iz stava 6. ovog člana, poreski obveznik je dužan da otuđenje osnovnih sredstava prijavi nadležnom poreskom organu u roku od pet dana od dana otuđenja tih sredstava.

Član 48a

Izuzetno od člana 48. st. 1. i 2. ovog zakona, obvezniku se priznaje pravo na poreski kredit iz tog člana u visini od 80% od ulaganja izvršenog u toj godini u osnovna sredstva za obavljanje delatnosti, pod uslovom da je, u skladu sa zakonom kojim se uređuje klasifikacija delatnosti i registar jedinica razvrstavanja, razvrstan u jednu od sledećih delatnosti:

01 - poljoprivreda;

05 - ribarstvo;

17 - proizvodnja tekstilnih prediva i tkanina;

18 - proizvodnja odevnih predmeta, dorada i bojenje krzna;

- 19 - prerada kože i proizvodnja predmeta od kože;
- 27 - proizvodnja osnovnih metala;
- 28 - proizvodnja standardnih metalnih proizvoda;
- 29 - proizvodnja mašina i uređaja;
- 30 - proizvodnja kancelarijskih i računskih mašina;
- 31 - proizvodnja električnih mašina i aparata;
- 32 - proizvodnja radio, tv i komunikacione opreme;
- 33 - proizvodnja medicinskih, preciznih i optičkih instrumenata;
- 34 - proizvodnja motornih vozila, prikolica i poluprikolica;
- 35 - proizvodnja ostalih saobraćajnih sredstava;
- 37 - reciklaža;
- 92 - grupa 9211 - kinematografska i video proizvodnja.

Obvezniku koji je razvrstan u smislu stava 1. ovog člana priznaje se pravo na poreski kredit za sve delatnosti iz tog stava za čije obavljanje je registrovan.

Obvezniku iz st. 1. i 2. ovog člana poreski kredit se priznaje bez ograničenja u odnosu na obračunati porez u godini u kojoj je izvršeno ulaganje i u narednih 10 godina u koje se može preneti neiskorišćeni deo poreskog kredita.

Kod ostvarivanja poreskog kredita iz st. 1-3. ovog člana primenjuju se odredbe člana 48. st. 5-7. ovog zakona.

Član 49

Obvezniku koji na neodređeno vreme zaposli nove radnike, obračunati porez na dobit preduzeća umanjuje se u poreskom periodu za iznos jednak iznosu koji čini 100% bruto zarada, odnosno plata, isplaćenih tim zaposlenima, uvećanih za pripadajuće javne prihode plaćene na teret poslodavca.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana priznaje se i u slučaju kad poreski obveznik raskine ugovor o radu sa jednim brojem zaposlenih, ako u istom poreskom periodu zaposli više lica na neodređeno vreme nego što je broj zaposlenih sa kojima je raskinut ugovor o radu. U slučaju iz stava 2. ovog člana, obračunati porez umanjuje se za pozitivnu razliku između zarada, odnosno plata, uvećanih za pripadajuće javne prihode na teret poslodavca, isplaćenih novozaposlenim licima i zarada, odnosno plata, uvećanih za pripadajuće javne prihode na teret poslodavca, koje bi od dana raskida ugovora o radu do kraja poreskog perioda primili radnici sa kojima je raskinut ugovor o radu.

Član 50

(Brisan)

Podsticaji kod ulaganja

Član 50a

Poreski obveznik koji uloži u svoja osnovna sredstva, odnosno u čija osnovna sredstva drugo lice uloži više od 600 miliona dinara, koji ta sredstva koristi u registrovanoj delatnosti u Republici i u periodu ulaganja dodatno zaposli na neodređeno vreme

najmanje 100 lica, oslobađa se plaćanja poreza na dobit preduzeća u periodu od deset godina srazmerno tom ulaganju.

Poresko oslobođenje primenjuje se po ispunjenju uslova iz stava 1. ovog člana, od prve godine u kojoj je ostvarena oporeziva dobit.

Novozaposlenim licima u smislu stava 1. ovog člana ne smatraju se lica koja su bila zaposlena u, posredno ili neposredno, zavisnom preduzeću ulagača.

Član 50b

Poreski obveznik koji, prema propisima kojima se uređuje podsticanje ulaganja u privredu Republike, obavlja delatnost na području od posebnog interesa za Republiku, oslobađa se plaćanja poreza na dobit preduzeća za period od pet godina, pod sledećim uslovima:

- 1) da je uložio u svoja osnovna sredstva, odnosno u čija osnovna sredstva je drugo lice uložilo iznos veći od šest miliona dinara;
- 2) da koristi 80% vrednosti osnovnih sredstava u registrovanoj delatnosti na području od posebnog interesa za Republiku;
- 3) da u periodu ulaganja obveznik dodatno zaposli na neodređeno vreme najmanje pet lica;
- 4) da najmanje 80% zaposlenih na neodređeno vreme ima prebivalište i boravište na području od posebnog interesa za Republiku.

Poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana ostvaruje se srazmerno ulaganju.

Poresko oslobođenje primenjuje se po ispunjenju uslova iz stava 1. ovog člana, od prve godine u kojoj je ostvarena oporeziva dobit.

Zaposlenim na neodređeno vreme na području od posebnog interesa za Republiku, kod obveznika iz stava 1. ovog člana, smatra se zaposleni koji je kod tog obveznika proveo u radnom odnosu i imao prebivalište i boravište na području od posebnog interesa za Republiku, najmanje devet meseci u kalendarskoj godini.

Novozaposlenim licima, u smislu stava 1. tačka 3. ovog člana, ne smatraju se lica koja su bila zaposlena u, posredno ili neposredno, zavisnom preduzeću ulagača.

Član 50v

Ako obveznik iz čl. 50a i 50b ovog zakona, smanji broj zaposlenih ispod broja utvrđenog u članu 50a stav 1. i članu 50b stav 1. tačka 3), ili smanji procenat utvrđen u članu 50b stav 1. tačka 4), gubi pravo na poresko oslobođenje za celi period korišćenja poreskog oslobođenja i dužan je da plati porez koji se valorizuje primenom stope rasta cena na malo prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Član 50g

Ako pre isteka perioda poreskog oslobođenja obveznik iz čl. 50a i 50b ovog zakona prekine sa poslovanjem, prestane da koristi ili otuđi sredstva iz člana 50a stav 1. i člana 50b stav 1, a u nova osnovna sredstva ne uloži iznos jednak tržišnoj ceni otuđenih sredstava, dužan je da plati porez koji se valorizuje primenom stope rasta cena na malo prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Član 50d

U iznos ulaganja u osnovna sredstva iz čl. 50a i 50b ovog zakona ne uračunava se vrednost opreme koja je već u upotrebi u Republici.

Član 50đ

Ukoliko obveznik iz čl. 50a i 50b ovog zakona stekne imovinu spajanjem, pripajanjem ili podelom, uz odlaganje kapitalnog dobitka u skladu sa članom 31. ovog zakona, u periodu od tri godine koje prethode ispunjenju uslova i tokom perioda poreskog oslobođenja iz čl. 50a i 50b, dužan je da plati porez na ostvarenu dobit, srazmerno ovako stečenoj imovini.

Član 50e

Srazmera iz čl. 50a i 50b ovog zakona utvrđuje se na način koji bliže uređuje ministar finansija.

Član 50ž

Ministar finansija bliže uređuje način vođenja knjigovodstvene evidencije poslovanja za korisnike poreskih podsticaja iz čl. 50a i 50b ovog zakona.

Član 50z

Nadležna organizaciona jedinica Poreske uprave utvrđuje ispunjenost uslova za korišćenje poreskih podsticaja iz čl. 50a i 50b ovog zakona.

Član 50i

Ako se posebnim zakonom utvrdi opšti interes za stimulisanje razvoja određene delatnosti, Vlada Republike Srbije može propisati dodatne poreske podsticaje za stimulisanje razvoja te delatnosti.

Deo sedmi

OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA DOBITI OSTVARENE U DRUGOJ REPUBLICI I DRUGIM DRŽAVAMA

Dobit stalne poslovne jedinice rezidentnog obveznika

Član 51

Ako rezidentni obveznik ostvari dobit poslovanjem u drugoj republici, odnosno državi na koju je plaćen porez u toj republici, odnosno državi, na račun poreza na dobit preduzeća utvrđenog prema odredbama ovog zakona odobrava mu se poreski kredit u visini poreza na dobit plaćenog u toj drugoj republici, odnosno državi.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana ne može biti veći od iznosa koji bi se obračunao primenom odredaba ovog zakona na dobit ostvarenu u drugoj republici odnosno u inostranstvu.

Međukompanijske dividende

Član 52

Matičnom preduzeću - rezidentnom obvezniku Republike može se umanjiti obračunati porez na dobit preduzeća za iznos koji odgovara porezu koji je njegova nerezidentna filijala platila u drugoj republici, odnosno državi na dobit iz koje su isplaćene dividende koje se uključuju u prihode matičnog preduzeća i na te isplaćene dividende.

Prihodi od dividendi iz nerezidentne filijale uključuju se u prihode rezidentnog matičnog preduzeća u iznosu uvećanom za plaćeni porez na dobit preduzeća, odnosno porez po odbitku na dividende iz stava 1. ovog člana.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana može se koristiti za umanjenje obračunatog poreza matičnog preduzeća najviše do iznosa poreza koji bi po odredbama ovog zakona bio obračunat na dobit, odnosno na dividendu.

Neiskorišćeni deo poreskog kredita iz stava 1. ovog člana može se preneti na račun poreza matičnog preduzeća iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od 10 godina.

Matičnim preduzećem, u smislu ovog zakona, smatra se pravno lice koje poseduje akcije ili udele drugih pravnih lica pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Filijalom, u smislu ovog zakona, smatra se pravno lice u čijem kapitalu matično preduzeće učestvuje pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Član 53

Pravo na poreski kredit iz člana 52. ovog zakona ima matično preduzeće koje je neprekidno u periodu od najmanje godinu dana koji prethodi podnošenju bilansa posedovalo 25% ili više akcija, odnosno udela nerezidentne filijale.

Obveznik iz stava 1. ovog člana je dužan da nadležnom poreskom organu podnese odgovarajuće dokaze o veličini svog učešća u kapitalu nerezidentne filijale, dužini trajanja tog učešća i porezu koji je filijala platila u drugoj republici, odnosno državi, zajedno sa njenim bilansom uspeha i poreskim bilansom.

Odredbe st. 1. i 2. ovog člana shodno se primenjuju i u slučaju kada matično preduzeće ostvaruje posrednu kontrolu nad nerezidentnom filijalom kroz posedovanje 25% ili više akcija, odnosno udela druge nerezidentne filijale.

Član 54

Način ostvarivanja prava na poreski kredit iz čl. 52. i 53. ovog zakona bliže uređuje ministar finansija.

Deo osmi

GRUPNO OPOREZIVANJE I TRANSFERNE CENE

Poresko konsolidovanje

Član 55

Matično preduzeće i zavisna preduzeća, u smislu ovog zakona, čine grupu povezanih preduzeća ako među njima postoji neposredna ili posredna kontrola nad najmanje 75% akcija ili udela.

Povezana preduzeća imaju pravo da traže poresko konsolidovanje pod uslovom da su sva povezana preduzeća rezidenti Republike.

Zahtev za poreskim konsolidovanjem matično preduzeće podnosi nadležnom poreskom organu.

Član 56

Svaki član grupe povezanih preduzeća dužan je da podnese svoj poreski bilans, a matično preduzeće podnosi konsolidovani poreski bilans za grupu povezanih preduzeća.

U konsolidovanom poreskom bilansu gubici jednog ili više povezanih preduzeća prebijaju se na račun dobiti ostalih povezanih preduzeća u grupi.

Za obračunati porez po konsolidovanom bilansu obveznici su pojedinačna povezana preduzeća iz grupe, srazmerno oporezivoj dobiti iz pojedinačnog poreskog bilansa.

Ministar finansija bliže uređuje način sprečavanja dvostrukog oslobođenja ili dvostrukog oporezivanja pojedinih pozicija u konsolidovanom poreskom bilansu.

Član 57

Jednom odobreno poresko konsolidovanje primenjuje se najmanje pet godina.

Ako se pre isteka roka iz stava 1. ovog člana izmene uslovi iz člana 55. st. 1. i 2. ovog zakona, ili se jedno preduzeće, više povezanih preduzeća, ili sva povezana preduzeća u grupi naknadno opredele za pojedinačno oporezivanje pre isteka roka iz stava 1. ovog člana, sva povezana preduzeća su dužna da srazmerno plate razliku na ime poreske privilegije koju su iskoristili.

Član 58

(Brisano)

Transferne cene

Član 59

Transferenom cenom smatra se cena nastala u vezi sa transakcijama sredstvima ili stvaranjem obaveza među povezanim licima.

Licem povezanim sa obveznikom smatra se ono fizičko ili pravno lice u čijim se odnosima sa obveznikom javlja mogućnost kontrole ili značajnijeg uticaja na poslovne odluke.

Posedovanje više od 50% ili pojedinačno najvećeg dela akcija ili udela smatra se omogućenom kontrolom nad obveznikom.

Uticaj na poslovne odluke obveznika postoji, pored slučaja predviđenog u stavu 3. ovog člana, i kada lice povezano sa obveznikom poseduje više od 50% ili pojedinačno najveći broj glasova u obveznikovim organima upravljanja.

Licem povezanim sa obveznikom smatra se i ono pravno lice u kome, kao i kod obveznika, ista fizička ili pravna lica neposredno ili posredno učestvuju u upravljanju, kontroli ili kapitalu, na način predviđen u st. 3. i 4. ovog člana.

Član 60

Obveznik je dužan da transakcije iz člana 59. stav 1. ovog zakona posebno prikaže u svom poreskom bilansu.

Obveznik je dužan da, zajedno sa transakcijama iz člana 59. stav 1. ovog zakona, u poreskom bilansu posebno prikaže vrednost istih transakcija po cenama koje bi se ostvarile na tržištu takvih ili sličnih transakcija da se nije radilo o povezanim licima (princip "van dohvata ruke").

Obaveze iz st. 1. i 2. ovog člana odnose se i na transakcije između stalne poslovne jedinice iz člana 4. ovog zakona i njene nerezidentne centrale.

Član 61

Razlika između cene utvrđene primenom principa "van dohvata ruke" i obveznikove transferne cene uključuje se u poresku osnovicu.

Kod utvrđivanja cene transakcije po principu "van dohvata ruke", koriste se uporedive cene na tržištu, a kad to nije moguće, metoda koštanja uvećana za uobičajenu zaradu ili metoda preprodajne cene.

Ministar finansija bliže uređuje način primene metoda iz stava 2. ovog člana.

Kamata "van dohvata ruke" i sprečavanje utanjene kapitalizacije

Član 62

Kod duga prema poveriocu sa statusom povezanog lica iz člana 59. ovog zakona, poreskom obvezniku, izuzev banci ili drugoj finansijskoj organizaciji, ne priznaju se kao rashod u poreskom bilansu kamata i pripadajući troškovi iznad nivoa jednakog proizvodu četvorostruke vrednosti obveznikovog sopstvenog kapitala i,

1) u slučaju zajma denominovanog u dinarima, 110% kamatne stope koju Narodna banka Jugoslavije primenjuje na zajmove koje odobrava komercijalnim bankama na dan 31. decembra prethodne godine; odnosno,

2) u slučaju deviznog zajma, 110% kamatne stope koju centralna banka države čija je valuta u pitanju primenjuje na zajmove koje odobrava komercijalnim bankama na dan 31. decembra prethodne godine.

Sopstveni kapital, u smislu ovog zakona, jednak je razlici između aktive na osnovu koje obveznik ostvaruje dohodak, koji se uključuje u ukupan prihod, i dugova sa njom povezanih, s tim što su i aktiva i dugovi uprosečeni za stanje na dan 1. januara i 31. decembra tekuće godine.

Kamata i pripadajući troškovi iznad nivoa predviđenog u stavu 1. ovog člana mogu se preneti kao rashod u poreskom bilansu za narednu godinu.

Za banke i druge finansijske organizacije limit iz stava 1. ovog člana jednak je proizvodu desetostruke vrednosti sopstvenog kapitala i kamatne stope predviđene u tački 1, odnosno u tački 2. toga stava.

Ministar finansija bliže uređuje primenu kamate "van dohvata ruke" i način sprečavanja utanjene kapitalizacije.

Deo deveti

UTVRĐIVANJE I NAPLATA POREZA NA DOBIT PREDUZEĆA

Podnošenje poreske prijave

Član 63

Poreski obveznik dužan je da nadležnom poreskom organu podnese poresku prijavu u kojoj je obračunat porez i poreski bilans za period za koji se utvrđuje porez.

Uz poresku prijavu i poreski bilans, obveznik je dužan da nadležnom poreskom organu dostavi i bilans uspeha, bilans stanja, izveštaj o novčanim tokovima, izveštaj o promenama na kapitalu, kao i drugu dokumentaciju propisanu ovim zakonom.

Poreska prijava podnosi se u roku od 10 dana od dana isteka roka propisanog za podnošenje finansijskih izveštaja.

Sadržaj poreske prijave i poreskog bilansa bliže uređuje ministar finansija.

Član 64

Obveznik poreza koji u toku godine otpočne sa obavljanjem delatnosti dužan je da podnese poresku prijavu u roku od 15 dana od dana upisa u registar nadležnog organa.

U poreskoj prijavi iz stava 1. ovog člana obveznik daje procenu prihoda, rashoda i dobiti za tu godinu.

Član 65

Obveznik kome istekne rok za ostvarivanje prava na poresko oslobođenje u toku godine, dužan je da nadležnom poreskom organu podnese poresku prijavu sa poreskim bilansom u roku od 15 dana od dana isteka tog roka.

Obračunavanje i plaćanje poreza

Član 66

Poreski obveznik je dužan da u poreskoj prijavi obračuna porez na dobit za poreski period za koji se prijava podnosi.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio manje poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, dužan je da razliku uplati najkasnije do podnošenja poreske prijave.

Uz poresku prijavu poreski obveznik je dužan da podnese dokaz o uplati razlike poreza iz stava 2. ovog člana.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio više poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, više plaćeni porez uračunava se kao akontacija za naredni period ili se obvezniku vraća na njegov zahtev.

Član 67

Poreski obveznik tokom godine porez na dobit plaća u vidu mesečnih akontacija, čiju visinu utvrđuje na osnovu poreske prijave za prethodnu godinu u kojoj iskazuje i podatke od značaja za utvrđivanje visine akontacije u tekućoj godini.

Mesečna akontacija poreza na dobit plaća se do 15-og u mesecu za prethodni mesec.

Plaćanje mesečnih akontacija u skladu sa poreskom prijavom iz stava 1. ovog člana vrši se od prvog dana narednog meseca u odnosu na mesec u kome je prijava podneta.

Do početka plaćanja mesečne akontacije u skladu sa stavom 3. ovog člana, obveznik u tekućoj godini plaća mesečnu akontaciju u visini koja odgovara mesečnoj akontaciji iz poslednjeg meseca prethodnog poreskog perioda.

Na iznos mesečnih akontacija koje nisu plaćene u roku utvrđenom u stavu 2. ovog člana, poreski obveznik dužan je da obračuna i plati kamatu, u skladu sa zakonom kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Član 68

Ako u tekućoj godini dođe do značajnih promena u poslovanju obveznika, promene poreskih instrumenata ili drugih okolnosti koje bitno utiču na visinu mesečne akontacije poreza, poreski obveznik može podneti poresku prijavu sa poreskim bilansom, u kojoj će iskazati podatke od značaja za izmenu mesečne akontacije i obračunati njenu visinu, najkasnije u roku od 30 dana po isteku perioda za koji se sastavlja poreski bilans.

Poreski obveznik može započeti plaćanje akontacije u skladu sa poreskom prijavom iz stava 1. ovog člana od prvog dana narednog meseca u odnosu na mesec u kome je prijava podneta.

Član 69

Ako obveznik poreza ne podnese poresku prijavu ili ako se u postupku poreske kontrole utvrdi da je poreska prijava nepotpuna, da sadrži netačne podatke ili da postoje drugi nedostaci i nepravilnosti od značaja za utvrđivanje poreske obaveze, Poreska uprava utvrđuje poresku obavezu za poreski period, odnosno mesečnu akontaciju za tekuću godinu, u skladu sa zakonom kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Član 70

U slučaju pokretanja postupka likvidacije i stečaja, likvidacioni, odnosno stečajni upravnik dužan je da najdocnije u roku od 15 dana od dana pokretanja postupka obezbedi obračun dospelih poreskih obaveza radi naplate iz likvidacione, odnosno stečajne mase, i da o tome obavesti nadležni poreski organ.

Nadležni poreski organ donosi rešenje kojim se utvrđuje visina poreske obaveze u roku od 30 dana od dana prijema poreske prijave iz člana 34. stav 3. ovog zakona.

Porez po odbitku

Član 71

Porez po odbitku na prihode iz člana 40. ovog zakona za svakog obveznika i za svaki pojedinačno isplaćeni prihod isplatilac obračunava, obustavlja i uplaćuje na propisane račune u momentu isplate prihoda.

Porez po odbitku iz stava 1. ovog člana obračunava se i plaća po propisima koji važe u momentu isplate prihoda.

Čl. 72 i 73*

(Prestali da važe)

Primena zakona koji uređuje poreski postupak

Član 74

U pogledu utvrđivanja, naplate i povraćaja poreza, pravnih lekova, kaznenih odredaba i drugih pitanja koja nisu uređena ovim zakonom primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Čl. 75 i 76

(Brisani)

Čl. 77-110*

(Prestali da važe)

Jemstvo

Član 111

Za isplatu poreza po odbitku jemči isplatilac prihoda.

Za neizmirene poreske obaveze pravnog lica organizovanog u obliku ortačkog društva neograničeno solidarno odgovara svaki član društva svojom imovinom.

Za neizmirene poreske obaveze pravnog lica organizovanog u obliku komanditnog društva odgovara neograničeno solidarno komplementar.

Akcionar koji poseduje više od 75% akcija zavisnog društva odgovara neograničeno solidarno za neizmirene poreske obaveze zavisnog društva.

Poreske obaveze u smislu st. 2. do 4. ovog člana obuhvataju i troškove prinudne naplate, kamate i novčane kazne.

Deo deseti
KAZNENE ODREDBE

Član 112

Novčanom kaznom od 100.000 do 600.000 dinara kazniće se za prekršaj obveznik:

- 1) ako ne obračuna i ne uplati porez po odbitku na dividende i udele, autorske naknade, kamate, kapitalne dobitke i naknade od zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari (član 40);
- 2) ako u propisanom roku ne prijavi poreskom organu otuđenje osnovnih sredstava (član 48. stav 7);
- 3) ako u poreskom bilansu ne iskaže posebno vrednost transakcija sa povezanim licima u skladu sa principom "van dohvata ruke" (član 60);
- 4) ako poreskom organu ne dostavi bilans uspeha, bilans stanja i drugu dokumentaciju propisanu ovim zakonom (član 63. stav 2);
- 5) ako u propisanom roku ne podnese poreski bilans ili ako u poreskom bilansu podnese netačne podatke, što je za posledicu moglo da ima smanjenje poreske osnovice ili neosnovano ostvarivanje prava na poreske podsticaje ili ako ne podnese ostala propisana dokumenta (čl. 34, 63, 65. i 70);
- 6) ako po otpočinjanju obavljanja delatnosti u propisanom roku ne da procenu prihoda, rashoda i dobiti za poslovnu godinu (član 64);
- 7) ako ne uveća mesečnu akontaciju ili ne izvrši uplatu mesečne akontacije u propisanom roku (član 67. st. 2. i 3. i član 68. stav 2);
- 8) ako u propisanom roku ne izvrši uplatu razlike poreza obračunatog u poreskoj prijavi i uplaćenih mesečnih akontacija poreza (član 66. st. 2. i 3).

Za radnje iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu kazniće se za prekršaj novčanom kaznom od 2.500 do 20.000 dinara.

Član 113

Obvezniku koji ne podnese poresku prijavu, odnosno poreski bilans ili ako u prijavi, odnosno poreskom bilansu podnese netačne podatke, što je za posledicu moglo da ima smanjenje poreske osnovice ili neosnovano ostvarivanje prava na poreske podsticaje, ili ako uz poresku prijavu ne podnese ostala dokumenta u skladu sa čl. 34, 63, 64, 65. i 70. ovog zakona, može se izreći zaštitna mera zabrane obavljanja određenih delatnosti u trajanju od tri meseca do jedne godine.

Član 114*

(Prestao da važi)

Deo jedanaesti

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 115

Obveznik koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona stekao pravo na poresko oslobođenje i olakšice iz čl. 42. i 46. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99) ima pravo da koristi to oslobođenje do isteka roka do koga je utvrđeno.

Član 116

Postupak utvrđivanja i naplate poreza na dobit preduzeća za 2001. godinu, koji je započeo po čl. 43. i 60a Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99) okončaće se u skladu sa tim zakonom.

Član 117

Poreski bilans za period od 1. januara do 30. juna 2001. godine sastaviće se u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene ovog zakona.

Poreski bilans iz stava 1. ovog člana podnosi se u roku od osam dana po isteku roka propisanog za podnošenje polugodišnjeg obračuna rezultata poslovanja.

Član 118

Danom početka primene ovog zakona prestaje da važi Zakon o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99).

Do donošenja propisa po odredbama ovog zakona primenjivaće se propisi doneti na osnovu zakona iz stava 1. ovog člana.

Član 119

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjivaće se od 1. jula 2001. godine, osim člana 107. koji se primenjuje od dana stupanja na snagu Zakona.

Samostalni član Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Sl. glasnik RS", br. 80/2002)

Član 9[s1]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjuje se od 1. januara 2003. godine, osim člana 1. koji se primenjuje od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Sl. glasnik RS", br. 43/2003)

Član 5[s2]

Banke i druge finansijske organizacije poreski bilans za 2003. godinu i naredne godine sastavljaju u skladu sa članom 2. ovog zakona.

Član 6[s2]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Sl. glasnik RS", br. 84/2004)

Član 50[s3]

Efekti usklađivanja početnog stanja u poslovnim knjigama od 1. januara 2004. godine, radi primene MRS u skladu sa propisima koji uređuju računovodstvo, i član 16. ovog zakona, nisu od uticaja na utvrđenu poresku obavezu obveznika za 2003. godinu i na visinu utvrđene akontacije za 2004. godinu.

Član 51[s3]

Vlada Republike Srbije urediće način utvrđivanja i plaćanja mesečnih akontacija poreza na dobit za 2004. godinu posle stupanja na snagu ovog zakona.

Član 52[s3]

Poreski kredit iz člana 30. ovog zakona, poreski obveznik može ostvarivati u 2004. godini po osnovu ulaganja u osnovna sredstva koja su izvršena u skladu sa odredbama tog člana, od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 53[s3]

Obveznik koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona stekao pravo i započeo korišćenje poreske olakšice po članu 49. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 25/2001, 80/2002 i 43/2003), nastavlja sa korišćenjem te olakšice do isteka roka njenog korišćenja, pod uslovima koji su bili propisani odredbama tog člana.

Član 54[s3]

Poreski obveznici koji ostvare pravo na poreske podsticaje po ovom zakonu, ne mogu se dovesti u nepovoljniji položaj u pogledu uslova i rokova za ostvarivanje tih prava zbog naknadne izmene zakona i drugih propisa.

Član 55[s3]

Poreski bilans za 2004. godinu sastaviće se u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 56[s3]

Odredbe čl. 1-14. i čl. 16-19. ovog zakona primenjivaće se od 1. januara 2004. godine.

Član 57[s3]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".